

Hubert Witczak, 2004, copyright
Status systemów działających – model integracji symetrycznej

Systemy działające rozwijają się w otoczeniu naturalnym (system przyrody). Razem z nim stanowią system cywilizacji. System przyrody rozwija się, na poziomie całości - biorąc pod uwagę obecny poziom wiedzy - ewolucyjnie, jednak na niższych poziomach posiada on swoją integrację i organizację. Na tym tle, zakładając dla uproszczenia, że nie badamy relacji w systemie cywilizacji, istnieje potrzeba rozważenia poziomów integracji systemów działających, co staram się uczynić niżej.

W główce tabeli znajdują się kategorie tożsamości i odrębności systemów działających (zmiennie opisujące). W boczku ułożyłem siedem poziomów integracji (zmiennie opisywane). Przez symetrię poziomu integracji rozumiem dwie cechy: a) próbę określenia rozłączności między poziomami (czyste modele); b) brak analizy przejść między poziomami, wartościowania poziomów oraz odniesień przedmiotowych (desygnatów) poszczególnych poziomów.

Tożsamość i odrębność	Zewnętrzna		Wewnętrzna			
	Pansiecizm - status i usytuowanie w nadsystemie (kraju, państwie, globalizacji)	Siecizm - status i usytuowanie - na tle stosunków z otoczeniem	Procesowa i obiektowa (ekonomiczna)	Instytucjonalna		Społeczna
				Prawna	Organizacyjna	
1. Całość (zbiór składników) jako Addycja	1. Nie istnieje pojęcie kraju, państwa, globalizacji, zatem nie istnieje pansiecizm jako rodzaj trwałej struktury 2. Istnieje tylko pojęcie „podmiot – składnik”, stanowiący dla niego samego własny, wyłączny i autonomiczny „świat”	1. Nie istnieje taki system działający 2. Brak spójności całości – zmiana w jednym ze składników nie wywołuje zmian, lub wywołuje przypadkowe zmiany w pozostałych składnikach 3. Przypadkowa organizacja całości, zupełny policentryzm odpowiadający liczbie składników 4. Skrajny egocentryzm składników	1. Nie istnieje taki system działający 2. Brak na poziomie całości. Pełna na poziomie składników 3. Potencjał procesów i energetyczny całości jest prostą sumą procesów i potencjałów składników 4. Rachunek procesów i ekonomiczny na poziomie całości nie istnieje	1. Nie istnieje taki system działający 2. Brak na poziomie całości. 3. Zupełna dla składników, o ile taka kategoria jak odrębność prawna istnieje	1. Nie istnieje taki system działający 2. Pełna swoboda ruchów składników całości. Ruchy całości są w pełni przypadkowe i ewolucyjne 3. Brak wyodrębnionych źródeł władzy i organów całości 4. Brak trwałych więzi, w tym społecznych, całości oraz SO	1. Nie istnieje taki system działający jako odrębna całość 2. Nie istnieją podzielane wartości nadrzędne, podzielana nadrzędna i wspólna kultura oraz inne podzielane i nadrzędne czynniki integracji (np. cechy genotypu społeczności, pamięć, zasady komunikowania się, niesformalizowane instytucje społeczne, interesy)
2. Całość (zbiór składników)	1. Jest możliwe, że lokalnie powstaną lokalne	1. Oddolne uzgadnianie kształtowania	1. Możliwe okresowe a) Dostrajanie	1. W zasadzie koordynacja oddolna,	1. Brak wyodrębnionych organów	1. Podzielane wartości nadrzędne,

<p>jako Koordynacja</p>	<p>sieci, jednak prawdopodobieństwo, że powstaną sieci obejmujące ogół składników jest niskie 2. Usytuowanie i rola składników w takich sieciach (o ile) jest pochodną oddolnej zdolności i uwarunkowań sytuacyjnych 3. Jest prawdopodobne, że takie sieci ukształtują różne pozycje składników, w tym dominatorów, liderów, przywódców, niszerów i outsiderów, etc.</p>	<p>swobody ruchów składników całości 2. Inicjatywy w tej dziedzinie są przypadkowe, a skutki nietrwałe 3. Znaczne ryzyko rozpadu incydentalnych więzi 4. Egocentryzm składników dominuje nad interesami lokalnymi i całości 5. Bardziej prawdopodobne koordynacje lokalne, niż koordynacja całości 6. Zmniejszenie policentryzmu przez powstanie koordynacji</p>	<p>przez składniki swoich procesów dla potrzeb koordynacji b) Wykonywanie przez składniki pewnych procesów na rzecz koordynacji 2. Pełna na poziomie składników; bez oddania zasobów na rzecz koordynacji 3. Ewentualne udostępnianie energii na rzecz lokalną lub całości wyłącznie i całkowicie suwerennie przez składniki całości 4. Energia udostępniana znajduje się w całym zakresie jej wykorzystywania pod pełną kontrolą składników 5. Rachunek ekonomiczny na poziomie całości mało prawdopodobny lub nie istnieje. Możliwy rachunek ekonomiczny dla koordynowanego przedsięwzięcia 6. Koordynacja występuje jako odrębny proces, moderowany oddolnie, ewolucyjnie i incydentalnie</p>	<p>nieformalna. Niewykluczona formalna, w tym o statusie uzgodnień prawnych 2. Nie występują takie znamiona odrębności prawnej jak: zdolność prawna całości; całość jako osoba prawna; pełnomocnictwa lub prokury na rzecz całości, itp. 3. Formalizacja możliwa dla przedsięwzięć, ale na straży nie stoją trwałe instytucje, a więc niski poziom egzekwowalności</p>	<p>całości. Ograniczanie swobody ruchów składników w zależności od ich dobrej woli 2. Możliwe incydentalne organa koordynacji lokalnej lub całości umocowane wyłącznie oddolnie 3. Dominują indywidualne źródła władzy składników – brak silnych i wspomagających się źródeł władzy w koordynacji 4. Więzy koordynacyjne pochodzą od składników – słabość integracji koordynacji</p>	<p>podzielana nadrzędna i wspólna kultura oraz inne podzielane i nadrzędne czynniki integracji (np. cechy genotypu społeczności, pamięć, zasady komunikowania się, niesformalizowane instytucje społeczne, interesy) a) Nie istnieją b) Istnieją doraźnie, jako przyjmowane świadomie dla koordynacji (przedsięwzięcia) 2. Zmienne te znajdują się pod dominującą kontrolą interesów składników</p>
<p>3. Całość (zbiór składników) jako Koalicja</p>	<p>1. Jak wyżej 2. Koalicja wytworzy wewnątrz siebie zaczątki pansiecizmu 3. Koalicja może sytuować się w stosunku do</p>	<p>1. Spójność całości może być wyłącznie zdeterminowana wartościami i dążeniami oraz zasadami konstytuującym i koalicję</p>	<p>1. Możliwe względnie trwałe lub okresowe a) Dostrajanie swoich procesów dla potrzeb koalicji b) Wykonywanie przez składniki</p>	<p>1. Może być, lecz nie musi, sformalizowana. Jednak prawo staje się istotnym fundamentem wspólnoty 2. Ujawnia się po raz pierwszy</p>	<p>1. Wyraźnie zdefiniowane cele i kongruencja przedsięwzięcia. Pole koalicji dobrze zdefiniowane i odróżnione od</p>	<p>1. Podzielane wartości nadrzędne, podzielana nadrzędna i wspólna kultura oraz inne podzielane i nadrzędne</p>

	<p>pozostałych składników w rozmaitej roli, począwszy od kooperacji pozytywnej, przez negatywną, uniki, blokadę i obojętność</p> <p>4. Może to wywołać procesy wzajemnego odnoszenia się koalicji i jej otoczenia (nawet ogółu składników), skutkujące kooperacją między koalicją jako specyficznym składnikiem, a resztą</p> <p>5. Może to przyczynić się do kształtowania się i wzrostu (przez wzajemne interakcje, porównania, ucieranie się) poczucia tożsamości i odrębności indywidualnej (poszczególne składniki), grupowej (koalicje) i nadsystemu</p> <p>6. Zapoczątkowane zostają procesy różnicowania się funkcjonalnego składników w całości</p>	<p>2. Ograniczona spójność funkcjonalna składników całości na rzecz działania typu przedsięwzięcie</p> <p>3. Interesy przedsięwzięcia nie są istotną przesłanką do zintegrowania interesów całości</p> <p>4. Zaangażowanie totalne składników na rzecz całości jest wykluczone lub bardzo dokładnie rozgraniczane i kontrolowane</p> <p>5. Koalicja ustaje kiedy ustają przesłanki, jednak zanim ustaną - istotny staje się problem bezpieczeństwa koalicji oraz składników (ryzyko)</p> <p>6. Zmniejszenie policentryzmu przez powstanie koalicji</p>	<p> pewnych procesów na rzecz koalicji</p> <p>2. Koalicja występuje jako odrębny zbiór procesów, moderowany głównie oddolnie, ale możliwe jest indukowanie pewnych procesów przez koalicję, honorowanych przez składniki koalicji</p> <p>3. Możliwy wsad zasobowy na rzecz całości ze strony składników, znajdujący się ostatecznie pod kontrolą składników</p> <p>4. Możliwy rachunek ekonomiczny koalicji, wyodrębniony spośród innych rachunków składników oraz rachunek rozliczeń między koalicją a składnikami</p> <p>5. Możliwy odrębny budżet koalicji, jej działań i organów</p>	<p>lokalna lub całościowa wspólnota dążeń, doktryny, ograniczeń, działań</p> <p>3. Pojawiają się ustrojowo odrębne instytucje programowe, woli (stanowienia), zamiarów oraz organizacyjne i ekonomiczne</p>	<p>pól składników</p> <p>2. Powołany organ całości o funkcjach na rzecz całości, któremu składniki delegują pewne uprawnienia oraz odpowiednia SO</p> <p>3. Władza organu całości pochodzi od składników, które dbają o skuteczne mechanizmy swojego panowania nad delegowaniem władzy oraz sprawowaniem kontroli nad całością</p> <p>4. Koalicja nie może ograniczać swobody zachowań organizacyjnych składników poza polem koalicji</p>	<p>czynniki integracji (np. cechy genotypu społeczności, pamięć, zasady komunikowania się, niesformalizowane instytucje społeczne, interesy)</p> <p>a) Mogą istnieć dla koalicji jako całości</p> <p>b) Istnieją doraźnie, jako przyjmowane świadomie dla koalicji</p> <p>2. Zmienne te znajdują się ostatecznie pod dominującą kontrolą interesów składników</p> <p>3. Możliwe jest indukowanie tych zmiennych przez koalicję i przyjmowanie ich do „podzielania” przez składniki</p>
<p>4. Całość (zbiór składników) jako Unia</p>	<p>1. Poziom integracji systemu działającego mający cechy „punktu przegięcia”:</p> <p>Możliwy jest, bez dramatycznych zdarzeń, powrót do niższego</p>	<p>1. Ograniczona, bezterminowa spójność funkcjonalna składników całości</p> <p>2. Składniki po raz pierwszy uznają wartości i cele oraz inne dążenia całości za co najmniej</p>	<p>1. Po raz pierwszy pojawiają się kluczowe procesy związane z długowiecznością całości w formie unii</p> <p>2. Wyodrębniają się w tym procesy</p>	<p>1. Całość powstaje jako odrębna prawnie struktura (sformalizowana) ; jednostki składowe nie pozbywają się odrębności prawnej</p> <p>2. Powstają odrębne,</p>	<p>1. Wyspecjalizowane organa całości pełniące rozwinięte funkcje regulacyjne (elementy ustroju) oraz swoista SO</p> <p>2. Składniki zobowiązują się do</p>	<p>1. Podzielane wartości nadrzędne, podzielana nadrzędna i wspólna kultura oraz inne podzielane i nadrzędne czynniki integracji (np. cechy genotypu</p>

	<p>poziomu integracji lub podwyższenie poziomu integracji (federacja)</p> <p>2. Unia jest pierwszym poziomem integracji, w którym powstają załączki nadsystemu jako ogółu składników</p> <p>3. Różnicowanie usytuowania i roli składników i grup w całości jest w rozwiniętym stadium</p> <p>4. Utrwała się poczucie tożsamości i odrębności załączków nadsystemu, ewentualnie państwa i globalizacji, jeśli ogół (całość) składników jest zbiorem szerszym, niż rozpatrywany system działający.</p> <p>5. Może występować mieszany system kształtowania stosunków nadsystemu (unii) i systemów działających z otoczeniem (w tym globalizacją). W części spraw pełnomocnym i pełnoprawnym reprezentantem jest wyłącznie nadsystem (unia), w części – same systemy</p>	<p>równie ważne jak własne</p> <p>3. Po raz pierwszy całość jest traktowana przez składniki jako ramy dla ich działalności oraz twór, co do pewnych kwestii, nadrzędny</p> <p>4. Pojawiają się trwałe czynniki spójności takie jak: symbole, idee, wizje, instytucje, mechanizmy, itp., na wszystkich obszarach</p> <p>5. Problem ryzyka i bezpieczeństwa obejmuje całość i staje się odrębna kategorią dla całości</p> <p>6. Powstaje wizja całości jako zintegrowanego nadsystemu działającego</p> <p>7. Całość jest tworem odrębnym od otoczenia za sprawą zdefiniowania i ochrony granic całości – podwójna całościowość (poziom składnika i poziom nadsystemu)</p> <p>8. Wyłania się tożsamość procesowa, obiektowa, instytucjonalna i społeczna nadsystemu</p> <p>9. Policentryzm zostaje powiązany z</p>	<p>wyspecjalizowane w działaniu całości oraz podtrzymaniu i rozwijaniu jej tożsamości i odrębności</p> <p>3. Oprócz dostrajania się procesów występuje możliwość wsadu procesów oraz samoograniczania się procesowego składników na rzecz unii</p> <p>4. Składniki nadal odrębne ekonomicznie, jednak usuwa się bariery wewnętrzne utrudniające ekonomiczną spójność i przepływy energii</p> <p>5. Pewien trwały wsad ekonomiczny składników na rzecz funkcji regulacyjnych całości</p> <p>6. Możliwa redystrybucja energii na poziom składników dla celów istotnych dla całości</p> <p>7. Całość staje się odrębna budżetowo</p> <p>8. Możliwy jest rachunek ekonomiczny dla całości</p> <p>9. Podwójne centrowanie odpowiedzialności ekonomicznej – na poziomie składnika i na poziomie nadsystemu</p>	<p>konstytuujące prawne podstawy istnienia i działalności całości, z którymi prawo składników nie może być w kolizji</p> <p>3. Prawo staje się instytucjonalnie główną podstawą utrwalenia całości jako niezależnego bytu (społeczny system prawa)</p> <p>4. Całość staje się po raz pierwszy podmiotem stosunków z otoczeniem (podwójna podmiotowość – składnika i nadsystemu)</p>	<p>uzgodnienia zasad działania z całością</p> <p>3. Prawo i legalizm stają się istotnym źródłem władzy całości nad składnikami</p> <p>4. Powstają trwałe więzi zapewniające kongruencję całości, w tym zwłaszcza odpowiedzialność składników wobec całości</p> <p>5. Całość może kontrolować składniki ale one nie mogą samodzielnie kontrolować całości</p> <p>6. Przymus, w tym siła paramilitarna zaczynają być rozważane jako czynnik stabilizujący nadsystem działający w stosunkach wewnętrznych i zewnętrznych</p> <p>7. Rozbudowują się procesy unifikacji, standaryzacji, normalizacji na poziomie całości – dla ukształtowania trwałych i silnych więzi integrujących</p> <p>8. Usuwane są bariery autonomizacji wewnętrznej, natomiast tworzone bariery autonomizacji zewnętrznej (podwójna</p>	<p>społeczności, pamięć, zasady komunikowania się, niesformalizowane instytucje społeczne, interesy)</p> <p>a) Mogą istnieć trwałe dla unii jako całości</p> <p>b) Istnieją doraźnie, jako przyjmowane świadomie dla unii</p> <p>2. Kluczowe zmienne znajdują się ostatecznie</p> <p>a) Pod dominującą kontrolą interesów składników</p> <p>b) Pod dominującą kontrolą unii</p> <p>3. Istnieje względnie trwałe indukowanie tych zmiennych przez unię i przyjmowanie ich do „podzielania” przez składniki</p> <p>4. Między zmiennymi kontrolowanymi przez składniki oraz przez unię istnieje przetarg (konflikt)</p> <p>5. Specjalną rolę odgrywają interesy pojedynczych osób i grup lokalnych, które niekoniecznie mogą być zbieżne ze zmiennymi kontrolowanymi przez oficjalne (formalne) składniki i unię jako całość</p>
--	---	---	--	---	--	---

		monocentryzmem na poziomie całości a) dwa poziomy władzy			autonomizacja) 9. Proces organizowania się unii jest meandryczny i ewolucyjny oraz konfliktowy 10. Możliwe jest obniżenie poziomu spójności, zorganizowania i ostatecznie integracji – w wypadku tendencji odśrodkowych składników a) Z uwagi na brak siłowych źródeł władzy na poziomie unii	
5. Całość (zbiór składników) jako Federacja	1. Poziom integracji, po osiągnięciu którego wyłania się jasno odrębność i tożsamość oraz dominacja nadsystemu działającego („regionu”, „kraju”, „państwa”), nad składnikami (systemami działającymi) i ich klasami 2. Utrzymuje się wysoki poziom odrębności i tożsamości systemów działających w ramach federacji, jednak powrót do niższego poziomu integracji (unii) jest wysoce nieprawdopodobny, a jeśli tak – jest prawie pewne, że będzie dramatyczny 3. Nadsystem dysponuje	1. Ograniczona, bezterminowa spójność funkcjonalna i zasobowa (systemowa) składników całości 2. Całość dominuje nad składnikami, w tym może stosować siłę dla utrzymania nadsystemu (federacji) jako tożsamej i odrębnej 3. Ugruntowana tożsamość procesowa, obiektowa, instytucjonalna i społeczna nadsystemu w stosunkach wewnętrznych 4. Ugruntowana odrębność i tożsamość nadsystemu w stosunkach z otoczeniem 5. Pozostaje	1. Całość wyraźnie odrębna procesowo dla jej kształtowania 2. Ukształtowane wyspecjalizowane procesy mające na celu ochronę tożsamości i odrębności całości oraz jej bezpieczeństwa 3. Świadoma rezygnacja składników z niektórych procesów na rzecz federacji 2. Całość odrębna ekonomicznie, ale i składniki odrębne ekonomicznie 2. Określony wsad zasobowy części na rzecz całości, ale i wsparcie zasobowe składników przez całość 3. Całość i składniki federacji są	1. Całość powstaje jako odrębna prawnie struktura – ewentualnie dokumenty (akty prawne) konstytutywne 2. Jednostki rezygnują z części odrębności prawnej na rzecz całości, ale pozostają istotnym źródłem prawa 3. Rozdział zdolności do czynności prawnych oraz kongruencji prawnej na poziom federacji i poziom składników. 4. Dominacja prawnych podstaw konstytucji federacji nad konstytucją składników 5. Częściowa odrębność prawna składników jest	1. Źródłem władzy całości są: a) prawo całości, instytucje całości, b) gestia w stosunku do zasobów całości, c) siła para- i militarna oraz d) więzi organizacyjne, kapitałowe, transakcyjne i społeczne 2. Odrębne organa i rozwinięty system instytucji regulacyjnych nadsystemu – ustroj i SO 3. Odrębne organa i rozwinięty system instytucji regulacyjnych subcentrów i składników, z rozdziałem funkcji między nimi oraz	1. Całość może wytwarzać specyficzne zmienne spójności społecznej na poziomie federacji 2. Składniki mogą się aktywnie udzielać w kształtowaniu społecznych na poziomie federacji 3. Wytwarza się i umacnia poczucie przynależności do federacji, jednak tendencje odśrodkowe nie są do końca usunięte (resentymenty) 4. Poczucie silnej tożsamości i odrębności składników może stanowić zasadniczą barierę na drodze do większego poziomu

	<p>źródłami władzy zapewniającymi mu hegemonię nad systemami działającymi oraz występuje w stosunku do otoczenia (w tym globalizacji) jako umocowany i pełnoprawny przedstawiciel systemów działających oraz federacji</p>	<p>silna odrębność i tożsamość wybranych składników w stosunku do nadsystemu, jednak pewne funkcje zastrzeżone są wyłącznie dla nadsystemu</p> <p>6. Trzy poziomy władzy (federacja; subcentra; składniki) - policentryzm zostaje ograniczony przez</p> <p>a) powstanie subcentrów dominujących nad składnikami</p> <p>b) umocnienie się monocentryzmu całości</p>	<p>odrębnymi centrami odpowiedzialności ekonomicznej. Stosunki między nimi są odrębnie określane</p> <p>4. Relacje ekonomiczne między federacją a składnikami, w tym więzi transakcyjne, organizacyjne, kapitałowe i społeczne dotyczące zasobów, są odrębnie regulowane</p> <p>5. Tylko federacja prowadzi stosunki ekonomiczne z otoczeniem w imieniu, na rachunek i ryzyko federacji</p> <p>6. Stosunki ekonomiczne składników federacji z otoczeniem wynikają z określenia zasad kształtowania federacji</p>	<p>funkcją kompromisu między pierwotnością składników i pierwotnością całości (z reguły pierwotne są składniki)</p>	<p>nadrzędnością federacji – elementy ustroju i SO</p> <p>4. Elementami federacji są</p> <p>a) składniki założycielskie</p> <p>b) inne składniki, ukształtowane w złożonym procesie federalizacji</p> <p>c) subcentra grupujące składniki, ukształtowane w złożonym procesie federalizacji</p>	<p>integracji</p> <p>5. Istotną rolę mogą odgrywać takie zmienne jak: flaga narodowa, język, historia</p>
<p>6. Całość (zbiór składników) jako Jednostka (Holicja)</p>	<p>1. Poziom integracji systemu działającego ostatecznie uformowany, gdzie tożsamość i odrębność „składnika”, nadsystemu działającego („regionu”, „kraju”, „państwa”, „systemu globalnego”) jest względnie uformowany i jasny</p> <p>2. Względnie</p>	<p>1. Pełna spójność, zorganizowanie i integralność całości</p> <p>2. Składniki całości są nierozpoznawalnymi dla otoczenia jako podmiotowo autonomiczne</p> <p>3. Monocentryzm władzy z pozycji całości dominuje jednoznacznie nad niższymi poziomami</p>	<p>1. Pełna odrębność ekonomiczna na poziomie całości</p> <p>a) całość dominującym właścicielem zasobów (dominium)</p> <p>2. Możliwa ograniczona odrębność ekonomiczna niższych poziomów hierarchicznych lub składników wynikająca z delegacji, której udziela</p>	<p>1. Zupełna odrębność prawna na poziomie całości (Holicja osobą prawną)</p> <p>2. Podstawą istnienia całości są specyficzne akty prawne konstytutywne i instruktywne</p> <p>3. System prawa kształtujący, utrwalający i chroniący prawną dominację całości nad składnikami</p>	<p>1. Systemowe źródła władzy na poziomie całości</p> <p>a) dominium i imperium</p> <p>b) geneza, tradycja</p> <p>c) prawo</p> <p>d) przymus</p> <p>2. Własne organa całości i kierownictwo składników. Pełna odrębność na poziomie całości</p> <p>2. Całość staje się układem</p>	<p>1. Przekroczenie poziomu federacji oznacza w istocie systemową dominację całości nad składnikami oraz rezygnację (także na skutek przymusu ze strony innych składników lub całości) składników z tendencji odśrodkowych</p> <p>2. Jest to proces i stan integracji nieodwracalny.</p>

	<p>ukształtowane są zróżnicowanie i hierarchia systemu działającego oraz nadsystemu</p> <p>3. Nadsystem danej klasy dominuje nad składnikami niższego rzędu danej klasy i dysponuje stosownymi do tego źródłami władzy</p> <p>4. Przejście do niższego poziomu integracji nie jest możliwe bez dramatycznych wydarzeń i konfliktów oraz skrajnych form kooperacji negatywnej</p>	<p>hierarchicznym i</p> <p>4. Jednorodna i systemowa odrębność i tożsamość całości</p> <p>5. Jednoznaczna dominacja całości w stosunkach wewnętrznych i zewnętrznych</p> <p>6. Składniki nie mają możliwości występowania w imieniu całości, chyba, że z upoważnienia całości</p>	<p>monocentryczne źródło władzy (szczebel najwyższy – Holicja)</p> <p>3. Całość centrum odpowiedzialności biznesowej i budżetowej</p> <p>4. Składniki centrami odpowiedzialności użytecznościowej, kosztowej, przychodowej, przepływowej (wpływy oraz wydatki)</p>	<p>4. Brak odrębności prawnej na poziomie składników, lub posiadają one ograniczoną zdolność prawną z upoważnienia całości.</p>	<p>hierarchicznym z dominacją więzi organizacyjnych, zwłaszcza więzi służbowej</p> <p>3. Ośrodki i centra odpowiedzialności poniżej Holicji działają na zasadzie imperium i delegowania uprawnień</p> <p>4. Marginalizacja odpowiedzialności poziomów hierarchicznych wynikającej z odrębności ekonomicznej (biznesowej)</p>	<p>Przejście do poziomu poprzedzającego jest prawdopodobnie niemożliwe bez wstrząsów społecznych</p> <p>3. Całość wytwarza specyficzne zmienne spoistości społecznej na poziomie holicji</p> <p>4. Składniki aktywnie udzielają się w kształtowaniu zmiennych społecznych na poziomie Holicji</p> <p>5. Wytwarza się i umacnia poczucie przynależności do Holicji, nie istnieją lub są sekowane resentymenty przejścia do niższego poziomu integracji</p> <p>6. Poczucie silnej tożsamości i odrębności składników nie jest barierą utrzymywania Holicji</p> <p>7. Istotną rolę odgrywają takie zmienne jak: flaga narodowa, język, historia, odrębność kulturowa, polityka i strategia rozwoju, szacunek dla państwowości</p>
<p>7. Całość (zbiór składników)</p> <p>jako Maszyna społeczna</p>	<p>1. Nie istnieje taki system działający</p>	<p>1. Nie istnieje taki system działający</p> <p>2. Nieosiągalny poziom systemowej spójności i</p>	<p>1. Nie istnieje taki system działający</p>	<p>1. Nie istnieje taki system działający</p>	<p>1. Nie istnieje taki system działający</p>	<p>1. Nie istnieje taki system działający</p>

		zorganizowania całości				
--	--	------------------------	--	--	--	--

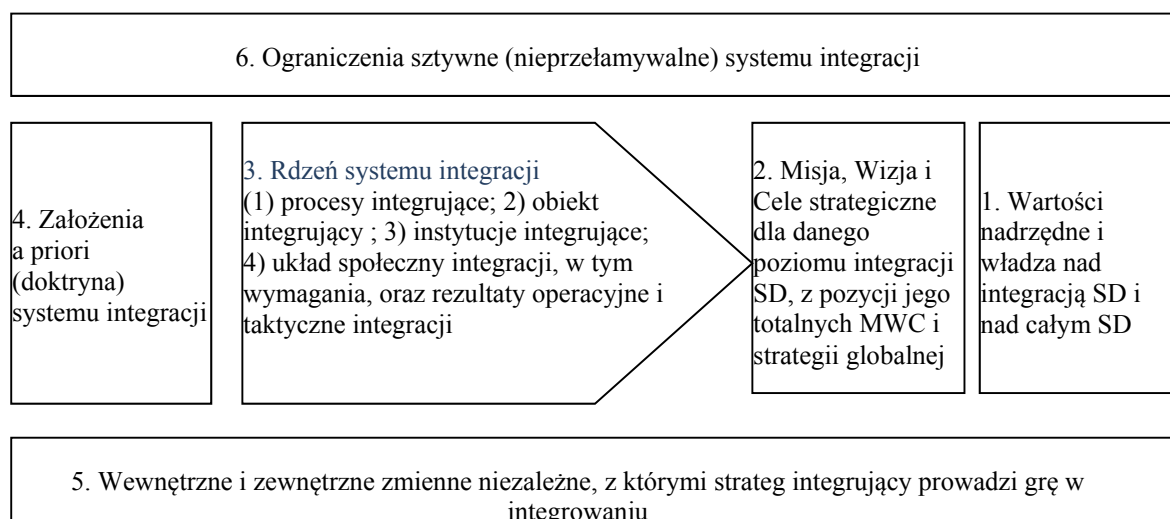
Uwagi:

1) Połączyłem tożsamość i odrębność procesową i obiektową (ekonomiczną) z uwagi na przekonanie, że niedogodności z tego tytułu nie przekraczają korzyści całościowego ujęcia zagadnienia w jednej tabeli.

2) Trzeba rozważyć wpisanie, że addycja jest - z pozycji całości zbioru addytywnego - układem amorficznym. To oznacza, że pod pewnymi warunkami (potencjał spójności, potencjał aktywacji i potencjał kombinacyjny) ma ona najwyższe możliwości organizowania się jako całość - i przechodzenia w wyższy poziom integracji lub podział zbioru jako całości na zbiory mniejsze (fragmentacja).

3) Poziom integracji - jego pełne kształtowanie wymaga uwzględnienia "systemu integracji".

Rysunek 1. System integracji systemu działającego

gdzie: MWC, odpowiednio: misja, wizja i cele strategiczne systemu działającego.

Źródło: opracowanie własne.

- Poziom integracji - trzeba widzieć go dynamicznie, czyli na tle zmian dokonujących się w systemie działającym, a także na tle wzrostu/upadku (cyklu życia) [(Elementy E) x (Własności W) elementów x (Relacje R) między E poprzez ich własności) systemów działających.
- Poziom integracji - trzeba go widzieć na tle czynników dośrodkowych (spajających) i odśrodkowych (rozrywających).
- Uwaga (listopad 2011r). Czy, i na jakich zasadach, można różnicować status i usytuowanie (poziom integracji) wybranych składników danego systemu działającego, który jako całość ma wybrany poziom integracji (np. USA są federacją jako całość, ale wyłączają jeden ze stanów do poziomu unii? UE jako całość jest unią, ale Grecja, z powodów gospodarczych, miałaby zostać cofnięta lub zostałaby cofnięta do poziomu koalicji?).

Gdzie: SO – struktura organizacyjna.

Źródło: opracowanie własne.